

ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ
ΤΟΥ ΜΠΕΣΤ ΣΕΛΕΡ
Ο ΣΑΚΟΣ ΤΟΥ ΦΟΝΟΥ

TONY PARSONS

ΟΙ ΕΚΤΕΛΕΣΤΕΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: ΕΙΡΗΝΗ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

2

Αργότερα την ίδια μέρα παρακολουθήσαμε τον απαγχονισμό ενός άνδρα.

Είδαμε το βίντεο του θανάτου του στη μεγάλη οθόνη υψηλής ανάλυσης στην Αίθουσα Επιχειρήσεων 1 στα Κεντρικά του Γουέστ Εντ. Στην αρχή δεν ήμασταν σίγουροι τι βλέπαμε, δεν είχαμε καν πειστεί ότι ήταν αληθινό, δεν είχαμε ξεπεράσει ακόμη το γεγονός ότι μπορούσες να παρακολουθήσεις μια πραγματική εκτέλεση στο διαδίκτυο.

Ήταν νωρίς το απόγευμα και είχαμε μείνει αποσβολωμένοι στα γραφεία μας αγνοώντας τα τηλέφωνα που χτυπούσαν σε όλη την αίθουσα, καθώς ο άντρας οδηγούνταν πάνω στο σκαμπό και μια θηλιά τοποθετούνταν γύρω από τον λαιμό του.

Κι ύστερα ο τρομερός διάλογος ανάμεσα στους δύο άντρες.

«Ξέρεις γιατί σε φέραμε σε αυτό τον τόπο εκτέλεσης;»

«Τι; Σ' αυτό τον –τι; Δεν καταλαβαίνω. Τι; Εγώ ένας απλός ταξιτζής είμαι...»

Η φωνή του πρώτου άντρα ήταν σιγασμένη από κάποιου είδους μάσκα. Η φωνή του δεύτερου άντρα ήταν πνιγμένη στον τρόμο.

«Ποιος είναι;» ρώτησε η αρχιεπιθεωρήτρια Πατ Γουαϊτσότουν.

«IC4»^{*} είπε η επιθεωρήτρια Ίντι Ρεν περνώντας το χέρι της μέσα από τα κόκκινα μαλλιά της, με το βλέμμα καρφωμένο στη

* Κωδικοποιημένη κατάταξη της βρετανικής αστυνομίας για την εθνικότητα των υπόπτων με βάση την αρχική εκτίμηση των αστυνομικών οργάνων.

γιγάντια οθόνη. Ο κωδικός IC4 σήμαινε ότι ο άντρας –αυτός που βλέπαμε, αυτός με τη θηλιά γύρω από τον λαιμό του– ήταν νοτισιαστικής καταγωγής. «Γύρω στα σαράντα. Αξύριστος. Τζιν. Πόλο μπλουζάκι. Λακόστ».

«Μαϊμού Λακόστ» είπα. «Ο κροκόδειλος κοιτάζει προς τη λάθος κατεύθυνση».

«Πού είναι αυτό το μέρος, Μαξ;» ρώτησε η Γουαϊτσόουν.

Πλησίασα την οθόνη. Το βίντεο ήταν ευκρινές, αλλά ο χώρος ήταν σκοτεινός. Στο βάθος διέκρινα λευκά πλακάκια ή τούβλα με πρασινοκίτρινους λεκέδες από την πολυκαιρία και την υγρασία.

Ένιωσα ότι το είχα ξαναδεί. Ήταν κάποιο μέρος του Λονδίνου κάπου εδώ γύρω, ωστόσο χαμένο στα βάθη της μνήμης, από το οποίο με χώριζε χάννας αιώνας. Έκανα ένα βήμα πίσω.

«Δεν ξέρω» είπα.

«Τι του κάνουν;» ρώτησε ο ασκούμενος επιθεωρητής, ο υπαστυνόμος Μπίλι Γκριν.

Ύστερα κλότσησαν το σκαμπό και μείναμε βουβοί να παρακολουθούμε τον άντρα να πνίγεται, το σώμα του να συστρέφεται και να σφαδάζει στον αέρα, δεν ακούγαμε τίποτα πέρα από το στραγγαλισμένο γουργουρητό που έβγαινε από τον λαιμό του. Όταν ο απαγχονισμένος τα έκανε πάνω του, ο καμεραμάν απομάκρυνε την κάμερα και το μάτι μου έπιασε φευγαλέα δυο τρεις σκουροφορεμένες μορφές που ακουμπούσαν με την πλάτη στους κιτρινισμένους τοίχους – τα πρόσωπά τους καλυμμένα με μαύρες μάσκες, μόνο τα μάτια τους να ξεχωρίζουν.

«Είναι τρεις ή τέσσερις;» είπα. «Μπορεί και περισσότεροι. Φοράνε μάσκες του σκι. Όχι, όχι μάσκες του σκι – είναι μάσκες μάχης ή κάτι τέτοιο». Παύση. «Ξέρουν τι κάνουν».

Το πρόσωπο του άντρα άρχιζε ν' αλλάζει χρώμα καθώς έφευγε από μέσα του η ζωή. Κι ύστερα έμεινε ακίνητος κι όλα τε-

λείωσαν. Το βίντεο διαρκούσε δέκα λεπτά και είκοσι ένα δευτερόλεπτα και ξαφνικά ήταν δημοφιλές θέμα σε όλο τον κόσμο.

«Έχεις δει το χάσταγκ;» ρώτησε η Ίντι σκυμμένη πάνω στο λάπτοπ της. «Είναι παντού: #επαναφορά».

«Επαναφορά τίνος πράγματος;» ρώτησε ο υπαστυνόμος Γκριν.

«Για ξαναβάλ' το να παίζει» είπε η Γουαϊτστόουν. «Σήκωσε τα τηλέφωνα, Μπίλι. Βρες από πού προέρχεται αυτό το χάσταγκ, Ίντι».

Η Ίντι άρχισε να κοπανά το πληκτρολόγιό της.

«Σου φαίνεται για έγκλημα μίσους, Μαξ;» με ρώτησε η Γουαϊτστόουν.

«Μάλλον για λιντσάρισμα μου μοιάζει» απάντησα. «Οπότε, ναι, ίσως να είναι έγκλημα μίσους».

«Δείτε εδώ» είπε η Ίντι και τότε εμφανίστηκε ένα παράθυρο στη γωνία της μεγάλης οθόνης.

Ήταν μια ασπρόμαυρη φωτογραφία ενός χαμογελαστού άντρα με φάτσα κουνελιού από τα μέσα του περασμένου αιώνα. Ο λογαριασμός λεγόταν: @AlbertPierrepontUK. Χωρίς μήνυμα. Μόνο το χάσταγκ #επαναφορά και το λινκ στο βίντεο.

«Έχει κάτι λιγότερο από είκοσι πέντε χιλιάδες ακολούθους» είπε η Ίντι. «Όχι, πάνω από εβδομήντα οχτώ χιλιάδες. Για μια στιγμή...» Έγειρε πίσω στην καρέκλα της και αναστέναξε. «Ουάου, δημοφιλής τύπος αυτός ο Άλμπερτ Πιερπόιντ. Γιατί το όνομά του μου είναι τόσο οικείο;»

«Ο Άλμπερτ Πιερπόιντ ήταν ο πιο διάσημος δήμιος της Μεγάλης Βρετανίας» είπα. «Είχε πραγματοποιήσει περισσότερες από τετρακόσιες εκτελέσεις συμπεριλαμβανομένων και πολλών ναζί που καταδικάστηκαν στη Δίκη της Νυρεμβέργης».

«Το Κέντρο Άμεσης Δράσης είχε μια κλήση» είπε ο Μπίλι κλείνοντας το τηλέφωνο. «Από μια γυναίκα που αναγνωρίζει το θύμα». Κοίταξε την οθόνη και μόρφασε στο θέαμα του άντρα

που ήταν καθηλωμένος στις ύστατες στιγμές της επιθανάτιας αγωνίας. «Η γυναίκα είναι μια Φατίμα Ιρανί από το Μπέθναλ Γκριν. Ο άντρας είναι ο Μαχμούντ Ιρανί. Ο σύζυγός της».

«Πώς γράφεται το όνομά του;» ρώτησε η Γουαϊτστόουν. «Έχουμε ημερομηνία γέννησης; Περιγραφή του τι φορούσε;»

Ο Γκριν διάβαζε από τις σημειώσεις του. Ύστερα σήκωσε το βλέμμα του προς την οθόνη.

«Είπε ότι ο άντρας της φορούσε τζιν και ένα από αυτά τα μπλουζάκια με το κροκοδειλάκι» απάντησε και κουλουριάστηκε πάνω από ένα καλάθι αχρήστων, καθώς του ήρθε αναγούλα. «Συγγνώμη» είπε.

«Ξαναβάλ' το» είπε η Γουαϊτστόουν. «Πιες λίγο νερό, Μπίλι. Τσεκάρεις την Εθνική Βάση Δεδομένων για το όνομα Μαχμούντ Ιρανί, Ίντι;»

Η Ίντι Ρεν το έκανε ήδη.

«Έχει κάνει φυλακή. Έξι χρόνια από δωδεκαετή ποινή. Ήταν μέλος της συμμορίας αποπλάνησης ανηλίκων Χάκνεϊ. Έβαζαν στο στόχαστρό τους κοριτσάκια ως και έντεκα χρονών. Πολλά από αυτά τα κορίτσια χρειάστηκαν νοσηλεία. Μερικά από τα μέλη της συμμορίας έφαγαν ισόβια. Ο Μαχμούντ Ιρανί καταδικάστηκε για τράφικινγκ – είναι ταξιτζής. Ήταν ταξιτζής. Τη γλίτωσε σχετικά».

Παρακολουθούσαμε τον απαγχονισμό του τρίτη φορά.

«Ίσως και όχι» είπα. «Αν οι υποθέσεις συνδέονται μεταξύ τους».

Ένας νεαρός Κινέζος εμφανίστηκε στο κατώφλι της Αίθουσας Επιχειρήσεων. Ήταν ο Κόλιν Τσο της Δίωξης Ηλεκτρονικού Εγκλήματος, που χρηματοδοτούνταν τόσο από το Υπουργείο Εσωτερικών όσο και από τη Μητροπολιτική Αστυνομία, για να αντιμετωπίζει σε εθνική εμβέλεια σοβαρότερες περιπτώσεις ηλεκτρονικού εγκλήματος.

«Ψάχνουμε τον Άλμπερτ Πιερόνι» είπε στη Γουαϊτστόουν

γνέφοντας προς τη μεγάλη οθόνη. «Αυτός –αυτοί– μοιάζει να χρησιμοποιούν την ίδια τεχνολογία με τους τρομοκράτες, τους πορνογράφους και τους κατασκόπους. Ο λογαριασμός λειτουργεί μέσω ενός λογισμικού απόκρυψης ταυτότητας που είναι σχεδιασμένο να καλύπτει οποιοδήποτε ψηφιακό αποτύπωμα. Δεν είναι όμως ούτε το Tor ούτε το 12P.* Είναι κάτι που δεν έχουμε ξανασυναντήσει. Το σάιτ δέχεται πολλές πιέσεις –από πολιτικούς, MME, χρήστες, ανήσυχους γονείς– να κατεβάσει το βίντεο στο όνομα της ευπρέπειας, αλλά τους έχουμε πείσει να το αφήσουν εκεί που είναι καθώς προσπαθούμε να εντοπίσουμε τη διεύθυνση IP του αποστολέα. Ανεπίσημα, φυσικά».

«Ευχαριστώ, Κόλιν» είπε η Γουαϊτστόουν ρίχνοντας μια ματιά στο τηλέφωνό της. «Η Άμεση Δράση μάς ενημερώνει πως έχει ένα πτώμα. Καταμεσής του Χάιντ Παρκ. Δεν έχει αναγνωριστεί ακόμη με σιγουριά». Κοίταξε την οθόνη της κι ύστερα εμένα. «Όμως ο αστυνομικός που βρήκε το πτώμα ανέφερε ότι φοράει ένα από αυτά τα μπλουζάκια με τους κροκοδείλους».

«Στο Χάιντ Παρκ;» ρώτησα. «Το πτώμα βρέθηκε στο ίδιο το πάρκο;» Κοίταξα την οθόνη, τον υπόγειο χώρο με τον λεκιασμένο τοίχο. «Αυτό δεν το έκαναν στο Χάιντ Παρκ».

Σκέφτηκα τα υπόγεια πάρκινγκ των μεγάλων ξενοδοχείων στην Παρκ Λέιν που εκτείνονται στην ανατολική πλευρά του Χάιντ Παρκ. Κανένα όμως απ' αυτά δεν έμοιαζε με τον χώρο όπου απαγχονίστηκε ο Μαχμούντ Ιρανί. Εκείνο το μέρος ήταν βγαλμένο από προηγούμενο αιώνα.

Στο παράθυρο της οθόνης είδαμε ότι το @AlbertPierrepointUK είχε γίνει βάιραλ.

* Το Tor (συντομογραφία τού The onion router) και το 12P είναι διαδεδομένα συστήματα ανωνυμοποίησης και προστασίας της ιδιωτικότητας κατά τη χρήση του διαδικτύου.

ΔΗΜΟΦΙΛΗ ΘΕΜΑΤΑ

#επαναφορά

#επαναφορά

#επαναφορά

#επαναφορά

«Νομίζω πως κάποιος μόλις επανέφερε τη θανατική ποινή» είπα.

Η Ίντι πάτησε το play και στην οθόνη ο Μαχμούντ Ιρανί επρόκειτο να απαγχονιστεί για άλλη μια φορά.

«Μα ποιος να θέλει να κάνει κάτι τέτοιο;» ρώτησε ο νεαρός ασκούμενος επιθεωρητής Γκριν, και θυμήθηκα τη συμμορία αποπλάνησης ανηλίκων Χάκνεϊ. Η σκέψη ήρθε απρόσκλητη στο μυαλό μου καθώς πήγαινα προς την πόρτα.

Και ποιος δεν θα το ήθελε;

ΔΙΚΑΣΤΗΣ. ΕΝΟΡΚΟΣ. ΜΑΡΤΥΡΑΣ. ΔΗΜΙΟΣ.

Μια ομάδα αυτόκλητων εκτελεστών αλωνίζει στους δρόμους του Λονδίνου τις καυτές καλοκαιρινές νύχτες, απάγοντας εγκληματίες που έχουν ξεφύγει από τα χέρια της δικαιοσύνης και εκτελώντας τους δι' απαχονισμού.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΟΝΤΑΙ ΣΕ ΘΑΝΑΤΟ:

Το μέλος μιας συμμορίας διαφθορέων ανήλικων κοριτσιών.

Ένας πλούσιος μεθυσμένος οδηγός που τραυμάτισε θανάσιμα ένα παιδί και το εγκατέλειψε.

Ένας κήρυκας μίσους που απαιτεί δημοσίως τη δολοφονία Βρετανών στρατιωτών.

Τα πτώματα πληθαίνουν και η κοινή γνώμη παίρνει φωτιά καθώς οι εκτελεστές θεωρούνται ήρωες που διορθώνουν τα λάθη και τις παραλείψεις της δικαιοσύνης. Ο επιθεωρητής Γουλφ θα βρεθεί στο μάτι του κυκλώνα και δεν θα αργήσει να διαπιστώσει πως ο πόθος για εκδίκηση κρύβεται πολύ πιο κοντά του απ' όσο νόμιζε...

Η ΤΡΙΤΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΟΥ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗ ΜΑΞ ΓΟΥΛΦ

ΕΥΦΥΕΣ

Peter James,
συγγραφέας

ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΕΣ

ΑΝΑΤΡΟΠΕΣ

Sophie Hannah,
συγγραφέας

ΘΕΑΜΑΤΙΚΟ

Lee Child,
συγγραφέας

ISBN:978-618-03-1293-5

9 786180 312935

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. 81293